

ikke Fagforeningsvirksomheden i snævrere Forstand. Og det, Lockouten gik ud paa, var at bekæmpe Fagforeningsbevægelsen, det var den, Lockouten var rettet imod. (*J. Hage*: Nej, aldeles ikke!). Ja, det var dog alle Fagforeningsmedlemmer, der bleve kastede paa Gaden. Men gennem Fagforeningerne udfolde vi jo den Virksomhed, at vi søge paa Basis af bestaaende Arbejdsforhold at skabe saa stort et Udbytte for Arbejderne som muligt ved stadig at forbedre deres Arbejdsforhold og sætte Arbejderne i Stand til at sætte en Pris paa deres Arbejdskraft.

Jeg skal dermed forlade dette Tema og gaa over til enkelte andre Spørgsmaal. Der er jo nu under Debatten fremført Ønsker fra forskellige Sider om Reformers, som burde søges gennemførte, og det er jo blevet fremhævet, at naar man ser paa den foreliggende Finanslov, saa synes der ikke der at være stort Haab om at faa ret meget gennemført. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) bemærkede, at Finansloven var et Tegn paa den Mangel paa Initiativ med Hensyn til Reformers Gennemførelse, som er hos den nuværende Regering. Jeg slutter mig fuldt ud dertil og skal kun nævne et enkelt Spørgsmaal, som jeg kunde ønske at drage frem ved denne Lejlighed, det er Spørgsmaalet om Tilvejebringelsen af ny Bygninger for Frederiks Hospital og for Fødsels- og Plejestiftelsen. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at der netop, kort før Rigsdagen traadte sammen, i Pressen er blevet fremført Eksempler paa, hvor uheldigt navnlig Fødsels- og Plejestiftelsen er indrettet, hvor ringe en Plads der er ude paa denne Stiftelse, hvor overfyldte alle Stuerne ere, og hvorledes man som Følge deraf har maattet ty til at oprette Filialer rundt omkring i Byen, ofte i meget uheldigt indrettede Bygninger. Dette har ført og fører jævnlig til Flytninger af Patienter, Flytninger, som ofte ske paa en meget uheldig Maade. I det sidste Eksempel, som blev fremdraget i Pressen, var det — hvis det er korrekt, hvad der staar der, og det er, saa vidt jeg har kunnet skønne, ikke blevet benægtet — en raa Maade, hvorpaa vedkommende Patient blev flyttet over til en af Stiftelsens Filialer. Jeg tror derfor, der er stor Trang til at faa dette Spørgsmaal om Tilvejebringelsen af ny Bygninger for denne Institution saavel som ogsaa for Frederiks Hospital op igen her i Rigsdagen. Spørgsmaalet har jo gentagne Gange været fremme i Rigsdagen — i 1888—89, tror jeg nok det

var, i 1889—90, 1890—91 og 1891—92. Da blev det behandlet her, og der blev forelagt Forslag her i Rigsdagen om Opførelsen af ny Bygninger for disse Institutioner. Det naaede ikke at blive behandlet til Ende. Det Udvalg, der blev nedsat i dette Ting, afgav en Beretning i Slutningen af 1891—92, hvori Udvalget udtalte, at det ikke kunde tage Stilling til Sagen, fordi Overenskomsten med Københavns Kommune angaaende Fælledeerne og flere andre Grunde her i Byen endnu ikke var bleven ordnet, men Udvalget erkendte i hvert Fald allerede den Gang Nødvendigheden af, at Fødselsstiftelsen og de lægevidenskabelige Anstalter, som høre til Frederiks Hospital, burde flyttes bort derfra, om ikke af anden Grund, saa for at give Plads til Udvidelse af Frederiks Hospital. Nu tror jeg ikke, at Hospitalet lader sig udvide paa den Plads, hvor det ligger. Jeg tror ikke alene, at Bygningerne ere uheldige og daarligt indrettede — de ere jo opførte paa en Tid, hvor man ikke havde den Forstaaelse af Hospitalers Indretning, som man er naaet til senere —, men jeg tror heller ikke, at Grunden, hvorpaa de ere byggede, er heldig, eller at selve Beliggenheden i en stærkt befærdet Del af Byen er heldig. Men i hvert Fald var man den Gang af den Anskuelse, at Fødselsstiftelsen og de lægevidenskabelige Anstalter burde flyttes. Senere er Overenskomsten med Københavns Kommune jo bleven vedtagen i begge Rigsdagens Ting, og af Regeringen saavel som ogsaa af Københavns Kommune, og der er udlagt et Stykke Jord paa 20 Tdr. Land paa Blegdamsfællede, som det er paatænkt at benytte til dette Hospital. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Kultusminister, om man i Regeringen har tænkt paa denne Sag, og om man i en nær Fremtid kan vente Forslag fra Regeringens Side til Opførelse af saadanne ny Bygninger. Jeg tror, at baade Hospitalet og Fødselsstiftelsen ere saa nødvendige Institutioner, og det ikke alene for København, thi det er jo ikke specielt københavnske Institutioner, men det er Institutioner, der ere tilgængelige for hele Landet, og jeg tror, at der er saa stor Trang til Udvidelse af begge Anstalter, at man snarest mulig bør søge at komme til en saadan Udvidelse. — Der er dernæst enkelte Spørgsmaal af mere lokal Natur, som jeg skal tillade mig at berøre. Der findes paa det foreliggende Lovforslag en Bevilling paa 1500 Kr. ekstraordinært til Driften af Frijsenvold Fiskegaard ovre ved Randers. Da der tillige er forelagt et